



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 283/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť U. B. S., a. s., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 166/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť U. B. S., a. s., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2009 doručená sťažnosť U. B. S., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 166/05.

Zo sťažnosti a z pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľka podaním z 28. novembra 2007 pre zrejmú chybu v písaní v rozsudku okresného súdu sp. zn. 27 Cb 166/05 z 30. mája 2007 požiadala okresný súd o vydanie opravného uznesenia. Vzhľadom na to, že okresný súd opravné uznesenie nevydal, „... *Sťažovateľ podal dňa 23. 06. 2009 v zmysle ustanovenia § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov sťažnosť na prietahy v konaní...*

Súd vybavil sťažnosť podanú proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a to oznámením, že sťažnosť pokladá za dôvodnú. V oznámení zo dňa 24. 07. 2009, uviedol, že Okresný súd Košice I bol v období od vydania rozsudku č. k. 27Cb 166/2005-78 vo veci urgencií nečinný.“

V závere sťažnosti sťažovateľka uvádza: „*Na základe vyššie uvedeného zastávame stanovisko, že postupom súdu v konaní pod sp. zn. 27Cb 166/2005 došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľ zakotveného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd.*“

Sťažovateľka navrhla ústavnému súdu, aby o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Košice I v konaní sp. zn. 27Cb 166/2005 porušil základné právo spoločnosti U. B. S. a. s., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48/ ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a č. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Košice I aby vo veci sp. zn. 27Cb 166/2005 konal.

Ústavný súd Slovenskej republiky zároveň sťažovateľovi priznáva 3.000 EUR ako primerané finančné zadosťučinenie, ktoré je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť v lehote do dvoch mesiacov na účet sťažovateľa...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Zo sťažnosti a z príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 30. júna 2009 sťažnosť na pried'ahy predsedovi okresného súdu, ktorý v odpovedi z 24. júla 2009 uznal sťažnosť za dôvodnú a uviedol, že v predmetnej veci už prijal potrebné opatrenia smerujúce k urýchlenému ukončeniu veci.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na pried'ahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Odpoveď predsedu súdu bola sťažovateľke doručená 3. augusta 2009.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola vyhotovená už 20. augusta 2009 (teda iba 17 dní po doručení odpovede predsedu okresného súdu) a podaná na poštovú prepravu 26. augusta 2009, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na pried'ahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľky iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným pried'ahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06).

Samotná skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na pried'ahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie, pretože ústavný súd pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu dostatočný časový priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale ústavný súd to v súčasnom období nemôže posúdiť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky na základe týchto zistení dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na záver ústavný súd poznamenáva, že podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažovateľka k sťažnosti predložila splnomocnenia udelené Mgr. K. P. a Ing. Ľ. B., PhD. Ani jedna z osôb, ktorým sťažovateľka udelila splnomocnenie, však nie je advokátom, a v splnomocneniach nie je uvedené, že sa udeľujú na zastupovanie pred ústavným súdom. Z uvedeného dôvodu bolo možné sťažnosť sťažovateľky odmietnuť aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. septembra 2009